వద్దు బాబోయ్!...పెళ్ళొద్దు!

కొటభ్రూరి త్రిమూర్తి సత్యనారాయణ

తాయారు, తాతారావు గాఢ నిద్రలో వున్నారు

ఉన్నట్టుండి – ఆ ఇంటి సీలింగ్ విరిగి మీద పడిపోతేలా – అబల ఆర్తనాదంలా – 'కెవ్'మన్న కేక వినిపించిందా గదిలో!

ఆకేకకి ఉలిక్కిపడి లేచి కొడుకు మంచం వైపు చూశారు, తాయారు, తాతారావు

సోంబాబు మంచం మీద కూర్చొని చలిజ్వరం వచ్చిన వాడిలా వణికి పోతూ కనిపించాడు బెడ్‌లైటు కాంతిలో!

తాతారావు గబగబా స్విచ్ బోర్డు దగ్గరకెళ్ళి లైటు ఆన్ చేశాడు

"ఏమైయిందిరా సోము?' కొడుకు దగ్గరకెళ్ళి గాబరాగా అడిగింది తాయారు

"ఎందుకలా అరిచావ్?' అడిగాడు తాతారావు

సోంబాబు ఏమీ సమాదానం చెప్పకుండా పరుగు పందెంలో పాల్గొన్న వాడిలా ఒగురుస్తున్నాడు.

"మీరెళ్ళి పెద్ద తపేళాతో మంచినీళ్ళు పట్రండి!..'

తాతారావు క్షణంలో వంట గదిలోకి వెళ్ళి మంచి నీళ్ళు తీసుకొచ్చాడు

హైదరాబాద్ నుంచి ఊడిపడ్డ వాడిలా ఒక్క చుక్క మిగల్చకుండా తపేళా నీళ్ళు తాగేసి – 'బ్రేవ్' మని త్రేన్చాడు సోంబాబు

'ఇప్పుడు చెప్పు?.. పీడకలేమయినా వచ్చిందా?' అడిగింది తాయారు

లేదన్నట్టు తల అడ్డంగా ఊపాడు సోంబాబు.

"మరెందుకలా అరిచావ్?" అడిగాడు తాతారావు

"వద్దు బాబోయ్! పెళ్ళొద్దు!" . " భీతహరిణిలా అన్నాడు సోంబాబు– శరీరంలో ఇంకా ఒణుకు తగ్గలేదు.

"పెళ్ళొద్దా?.. ఏం? . " భార్యా భర్తల నోటి నుంచి ఒకేసారి వెలువడిందా మాట

"పెళ్ళొద్దంటే – వద్దు! .. అంతే!! ... " ఖంకంగా అన్నాడు సోంబాబు.

'ఇంత వరకూ వచ్చాక వద్దంటే ఎలారా?. ముహూర్తం పెట్టుకున్నాం – శుభలేఖలు వేయించాం – అందరికీ పోస్టు కూడా చేశాం.... పెళ్ళి మూడు రోజులుంది! .. " సోంబాబు ఎందుకలా వద్దంటున్నాడో అర్థం కాలేదు తాయారుకి.

'అమ్మా! .. దయచేసి పెళ్ళి ఆపు చేసెయ్యే!.... " బ్రతిమాలు తున్నట్టుగా అన్నాడు సోంబాబు.

"ఎందుకు ఆపు చేయమంటున్నావ్?.... అమ్మాయి గురించి ఎవరైనా ఏదైనా చెడుగా చెప్పారా?. " అడిగింది తాయారు

'లేదు

మరెందుకు పెళ్ళి వద్దంటున్నావ్?'

ఎందుకంటే?.. ఎందుకంటే? అసలు మీకెలా చెప్తే అర్థం అవుతుందో నా కర్మం కావటం లేదు!" పిచ్చిగా జుట్టు పీక్కున్నాడు సోంబాబు

మంచి సంబంధం! పాతిక వేలు కట్నం? ఇంత వరకూ వచ్చాక ఈ సంబంధం తప్పిపోతే నీ ముఖానికి పాతిక పైసలు కూడా ఎవరూ ఇవ్వరు! పాడు ఆలోచన్లు కట్టి పెట్టి పడుకో! . గయ్‌మంది తాయారు

మీ అమ్మ చెప్పినట్టు విను' అన్నాడు తాతారావు

'మహా మీరు వింటున్నారని! .. నడవండి! విసురుగా తన మంచం వైపు వెళ్ళింది తాయారు

భార్యను అనుసరించాడు తాతారావు

తల్లి మీద భలే కోపం వచ్చింది సోంబాబుకి!

వేసవిలో 'విజయవాడలో ఓ మెయిన్ రోడ్డు మీద చెప్పులు లేకుండా కొన్ని గంటలు నిలబెట్టాలని– నీళ్ళు దొరకని 'హైదరాబాదు'లో కొన్నాళ్ళు వుంచాలని పించింది!

పడుకోవాలని ఎంత ప్రయత్నించినా– ఏవో దృశ్యాలు సంఘటనలు వెంటాడుతూ అతని కంటి మీద కునుకు పడనీయటం లేదు!

ఎంత మర్చిపోదామను కున్నా మర్చిపో లేక పోతున్నాడు! కళ్ళారా చూశాడేమో, కళ్ళ ముందే మెదులుతున్నాయ్! .

* * * * *

సోంబాబుకి ఆ ఊళ్ళో వున్న గవర్నమెంటు కాలేజీలో రికార్డ్ అసిస్టెంటుగా ఉద్యోగం వచ్చి సంవత్సరం దాటింది!

ఉద్యోగం వచ్చింది కదా– పెళ్ళి కూడా చేసేస్తే తమ వంతు బాధ్యత తీరిపోతుందని – సంబంధం కుదిర్చి, ముహూర్తం కూడా పెట్టారు సోంబాబు తల్లిదండ్రులు

వేసవి కాలం – కాలేజీకి శలవులు కారణంగా– శుభలేఖలు మిగతా స్టాఫ్‌కి ఇవ్వటానికి వాళ్ళ ఇళ్ళకే బయల్దేరాడు. సైకిల్ మీద సోంబాబు

* * * * *

సోంబాబు సైకిల్ గంగారావ్ ఇంటి ముందాగింది!

సైకిల్ స్టాండు వేసి, ప్రహరీ గేటు తీసుకొని లోపలకు వెళ్ళాడు.

ముందు గదిలో కుర్చీలో కూర్చొని ఏదో సస్పెన్స్ నవల సీరియస్‌గా చదువుతూ ది ఓ భారీ కాయం

"ఏవండీ .... " గుమ్మం ఇవతల్నుంచే పిలిచాడు సోంబాబు

సోంబాబు పిలుపు వినిపించలేదు! ఆవిడ లోకంలో ఆవిడ వుంది!

ఈసారి సోంబాబు తలుపు మీద పెద్దగా చప్పుడు చేస్తూ పిలిచాడు

అంతే!'బేర్' మని గట్టిగా అరుస్తూ – కుర్చీలోంచి 'దబ్బున క్రింద పడిపోయిందావిడ!

ఆ అరుపుకి వంటింట్లోంచి గంగారావు హుటాహుటిన వచ్చాడు – చేతిలో గరిటతో!

'ఏం జరిగిందే? ' క్రింద పడివున్న భార్య – పర్వత వర్ధనిని కుదుపుతూ అడిగాడు గంగారావు.

'ఏమో? నువ్వు ఇంట్లో వున్నావో, లేదో అడుగుదామని ఈవిడ్ని పిలిచానంతే! పెద్దగా అరుస్తూ – గాలివానకి చెట్టు విరిగి పడిపోయినట్టు – కుర్చీలోంచి క్రింద పడిపోయింది గంగూ!. " చెప్పాడు సోంబాబు

'నువ్వు నాకోస మొచ్చావా? ఎందుకు? ' అడిగాడు గంగారావు

"నా రాక సంగతి తర్వాత చెబుతాను! ముందు ఈ విడగారి ముఖాన కాసిన్ని నీళ్ళు చల్లు! .' అని సోంబాబు అనగానే – నీళ్ళు తీసుకొచ్చి పర్వత వర్ధిని ముఖం మీద చల్లాడు గంగారావు

పర్వతవర్ధిని నెమ్మదిగా కళ్ళు తెరిచి, లేచి కూర్చొని, ప్రక్కనే వున్న సోంబాబుని చూసి, మళ్ళీ కెవ్'మని అరిచి, గంగారావుని గట్టిగా వాటేసుకుంది

'అయ్'బాబోయ్!. వదిలెయ్! . ఇంత గట్టిగా పట్టుకోకు!.. నీ చేతులతో నీ తాళి తెంచుకోకు! వదిలెయ్ పర్వతం!. " పర్వతవర్ధిని బాహు బంధాల్లో– గంగారావు బక్క ప్రాణం గిలగిల్లాడి పోతోంది!

ఇంకాసేపు భర్తని 'అలాగే పట్టుకొని వుంటే – జీవితాంతం వితంతువు పింఛన్‌తో బ్రతక వలసి వస్తుందేమోనని భయం వేసి– గంగారావుని వదిలేసి, నీర్సంగా వచ్చి కుర్చీలో కూలబడింది పర్వతవర్ధిని

ఆ బరువు మోయటం బాగా అలవాటేమో– ఎలాంటి ఆపసోపాలు పడలేదు కుర్చీ!....

'ఏం జరిగిందే?... " భార్య బాహు బంధాల్లో చిక్కుకొని, పోయే ప్రాణాలని పోకుండా కాపాడుతున్న గంగారావు నీర్సంగా అడిగాడు

"ఇతనెవరు?' అన్నట్టుగా చూసింది, గంగారావు వైపు తిరిగి.

"ఇతను నా కొలీగ్! ఇద్దరం ఒకే కాలేజీలో పనిచేస్తున్నాం.... ' అని చెప్పి –

ఇంతకీ నువ్వెందుకు జడుచుకున్నావ్?' అని అడిగాడు గంగారావు

ఇదిగో! ఈ క్రైం, సస్పెన్స్, థ్రిల్లింగ్ హారర్ నవల చదువుతున్నాను ఇందులో విలన్ ఎవరినైనా చంపటానికి వచ్చేటప్పుడు, ఇదిగో, ఈయన చప్పుడు చేసినట్టే చేసుకుంటూ వచ్చి తలలు తెగనరుకుతాడు! తలుపు చప్పుడు వినిపించగానే – నవలలోని విలన్ వచ్చాడేమోనని హడలి చచ్చాను! అంది పర్వతవర్ధిని.

పెళ్ళికొడుకుని– హీరోలా వున్న నన్ను – విలన్ అంటారేమిటండి? ' పర్వతవర్ధిని మీద గయ్యిమని లేచాడు సోంబాబు

'ఏవిట్రా? ఏవిటి నువ్వంటున్నది?. . ' గాబరాగా అడిగాడు గంగారావు

"పధ్నాలుగున నా పెళ్ళి! . వెడ్డింగ్ కార్డు ఇచ్చి వెళ్దామని వచ్చాను! . అసలు విషయం చెప్పాడు సోంబాబు

నీ పెళ్ళా?! నీ వయసెంత? ' అడిగాడు గంగారావు

"ట్వంటీ ఫైవ్!

ఇంకా నిక్కర్లు తొడిగే వయసే!" అయినా అన్నం వార్చటం, కూరలు వండటం మీ నాన్న నీకు నేర్పాడా?"

"నేర్పుతానని ఒకట్రెండు సార్లన్నాడు– నేనే నేర్చుకోనన్నాను! "

"ఎందుకని?'

"అవన్నీ ఆడవాళ్ళు చేసే పనులు!'

'మరి మీ నాన్న ఎందుకు చేస్తున్నాడు?"

"మా అమ్మకి ఎప్పుడూ ఒంట్లో బాగోదు! ఓసారి తలనొప్పి ఇంకోసారి నడుమునొప్పి ఇంకోసారి కాళ్ళు నొప్పులు.

నీ బొంద! అసలు కారణం అది కాదు! ఈ ఆడవాళ్ళు... ' ఇంకా ఏదో చెప్పబోతూ ప్రక్కనున్న పర్వతవర్ధినిని చూపించాడు గంగారావు.

"వంటింట్లో ఏదో మాడు వాసన వస్తోంది వెళ్ళండి! ' అని గంగారావు వైపు గుర్రుగా చూసింది పర్వతవర్ధిని

"పెళ్ళి చేసుకొని నేను, మీనాన్న – మా లాంటి వాళ్ళింకెందరో వంటిళ్ళకి బలయిపోయాం! మా స్థితికి నువ్వు రాకూడదని మా కోరిక. . వీలైతే జీవితంలో అసలు పెళ్ళే చేసుకోకు! ..

"శుభమా అని పెళ్ళి చేసుకోబోతూంటే వద్దంటారేమిటి? మీ రెళ్ళండి వంట గదిలోకి! ." అంటూ గంగారావు వైపు ఉరిమి చూసింది పర్వతవర్ధిని

కిక్కురు మనకుండా వంట గదిలోకి జారుకున్నాడు గంగారావు

'ఆయన మాటలు మీరేం పట్టించుకోకండి! పెళ్ళి చేసుకోండి!. నాలాంటి మరో ఆడది సుఖపడుతుంది! మీ పెళ్ళికి ఆయన, నేను వస్తాం! అంది పర్వతవర్ధిని

సోంబాబు ఇక్కడి పరిస్థితి చూసేసరికి కాస్త మనస్తాపం కలిగింది! నీర్సంగా సైకి లెక్కాడు

* * * * *

సోంబాబు సైకిల్ బంగార్రాజు ఇంటి

ముందాగింది!

చేత వున్న శుభలేఖల కట్టను ఆ చేతిలోంచి ఈ చేతిలోనికి మార్చుకొని, తలుపులు తెరిచి వున్న గదిలోకి వెళ్ళబోతూ – తక్కున ఆగిపోయాడు సోంబాబు

బంగార్రాజుని అప్పడాల కర్రతో గొడ్డును బాదినట్టు బాదేస్తోంది ఓ ఆడశాల్తీ! ..

బహుశా ఆవిడ బంగార్రాజు భార్య అయింటుంది! అయింటుందేమిటి? భర్తని అప్పడాల కర్రతో చితగొట్టే హక్కు ఒక్క పెళ్ళానికి తప్ప మరెవరికుంటుంది?. ..

పత్రికల్లో వచ్చే అప్పడాల కర్ర మీది కార్టూన్లను చూసి – కార్టూనిస్టులను తిట్టుకొనేవాడు– అప్పడాల కర్రతో పెళ్ళాలు మొగుళ్ళను నానా బాధలు పెడుతున్నట్టు వేస్తున్నారేమిటా అని!

ఇప్పుడు తెలుస్తోంది– కార్టూనిస్టులు అప్పడాల కర్రమీద కార్టూన్లు ఎందుకు గీస్తున్నారో?!

అమ్మో! .. . భర్తన్న భక్తి లేకుండా బంగార్రాజుని ఎలా బాదేస్తోందో?

ఈ బాధలన్నీ ఎలా భరిస్తున్నాడో బంగార్రాజు పాపం!? ..

బంగార్రాజు చేసిన నేరమేమిటో ? .

త్వరలో తనకీ పెళ్ళికాబోతూంది! ..

గంగారావులా తనూ వంట చేయవలసి వస్తుందేమో? ఈ బంగార్రాజులా రోజూ పెళ్ళాంతో అప్పడాల కర్రతో దెబ్బలు తినవలసి వస్తుందేమో?..

అమ్మో!!

ఈ ఆలోచనే భరించ లేకపోయాడు సోంబాబు.

పెళ్ళిచేసుకున్న వాళ్ళని – వాళ్ళనుభవిస్తున్న నరకాన్ని ప్రత్యక్షంగా చూశాక కూడా పెళ్ళి చేసుకోవాలనుకోవటం – కావాలని ఊబిలో

వద్దు బాబోయ్!... పెళ్ళొద్దు!!

దిగినట్టే! .

పెళ్ళి వద్దు! . గిళ్ళీ వద్దు! .

బ్రతుకంతా ఇలా బ్రహ్మచారిగా గడిపేద్దాం!. . . అనుకొని, వెనక్కి తిరిగి వచ్చేస్తూంటే–

'సోంబాబూ!. ." అంటూ బంగార్రాజు పిలిచాడు

సోంబాబుకు ఆ కేక వినిపించినా, వినిపించనట్టు వచ్చేస్తుంటే – బంగార్రాజు గబగబా దగ్గరకొచ్చి–

"ఎందుకొచ్చావ్? . ఎందు కెళ్ళిపోతున్నావ్?" మాగొడవలో నిన్ను గమనించనే లేదు! . " అన్నాడు

మౌనంగా వున్నాడు సోంబాబు

"అరె! .. వెడ్డింగ్ కార్డ్స్! . మేరేజ్ ఎవరిది? అంటూ సోంబాబు చేతిలో వున్న శుభలేఖల కట్టను లటుక్కున లాక్కొని, ఓ శుభలేఖ చూసి–

'నీ పెళ్ళే!' 'అన్నాడు ఆశ్చర్యంగా బంగార్రాజు.

అక్కడికి వచ్చిన బంగార్రాజు భార్య – భాగ్యంని చూసి జడుసుకున్నాడు సోంబాబు బంగార్రాజు చాటుగా నిలబడ్డాడు

'ఒసేవ్ భాగ్యం! నీ చేతిలోని అప్పడాల కర్రని చూసి భయపడు తున్నాడు ఇతను– అది అక్కడ పడేసి రా! . " అన్నాడు బంగార్రాజు

"దీన్ని చూసి భయపడ్డ వాడు – రేపు దీని దెబ్బలు ఏం తింటాడు?. . " అంది భాగ్యం

'అదీ పాయింటే సోంబాబు! .. రా!.. టీ త్రాగి వెళ్ళువుగాని! . " అంటూ సోంబాబు చెయ్యి పట్టుకొని లోపలకు లాక్కెళ్ళబోయాడు బంగార్రాజు.

బంగార్రాజు చేతిలోని శుభలేఖల కట్టను లాక్కొని, అతని చేతిలో వున్న చేతిని విదిలించుకొని–

"వద్దు – వెళ్ళొస్తా! . అంటూ సైకిలెక్కి స్పీడుగా తొక్కుతున్నాడు – వెనక ఎవరో అప్పడాల కర్రతో తరుముకు వస్తున్నట్టు!

* * * * *

'సోంబాబూ! .. "

సైకిల్ మీద స్పీడుగా వెళ్ళిపోతున్న సోంబాబు – ఆగి వెనక్కు తిరిగి చూశాడు

రామచంద్రం రిక్షాలోంచి పిలిచాడు రిక్షాలో అతని ప్రక్కన ఓ ఆడావిడ ఓ పెద్ద బట్టల మూట .

ఆగివున్న రిక్షాలోంచి దిగి –

"నా కోసం మా ఇంటికి వెళ్ళావా? నేను, మా మిసెస్ బజారు కెళ్ళాం . పెళ్ళి చేసుకోబోతున్నావట! . ఇప్పుడే బజార్లో గంగారావు కనిపించి చెప్పాడు ... " అన్నాడు రామచంద్రం.

'రిక్షాలో ఆ బట్టల మూటేమిటి? . బిజినెస్ చేయిస్తున్నావా మీ మిసెస్ చేత? . అడిగాడు సోంబాబు.

"బిజినెస్సా?. నా బొందా?. లేటెస్ట్ చీరలు వచ్చాయట – కొంటారా? కొనరా? . అని పీక మీద కూర్చుంది! . ఇంట్లో నిత్యావసర వస్తువులు లేకపోయినా ఫరవాలేదు గాని– లేటెస్ట్ చీర ఏదైనా వస్తే కొనకపోతే ఒప్పుకోదు!... ఈవిడ చీరలతో మా ఇల్లొక శారీషోరూంలా వుంది!. . ప్రతి ఫస్ట్ తారీఖున అప్పులవాళ్ళు కాలేజీకి వచ్చి నా జీతం ఎగరేసుకు పోవటం నీకూ తెలుసు! . ఆ అప్పులన్నీ చీరలకోసం చేసినవే! . ఏమిటో ? ... పెళ్ళెందుకు చేసుకున్నానా ! .. భగవంతుడా అని ఏడుస్తున్నాను! " తన బాధను వెళ్ళగ్రక్కుకున్నాడు రామచంద్రం.

"ఏవండోయ్! రండి! . ఈ చీరలన్నీ ఇంటికెళ్ళాక కట్టుకొని చూసుకోవాలి! . " రిక్షాలోంచి కేకవేసింది రామచంద్రం భార్య – చూడామణి.

"వెళ్తాను!.... నీ పెళ్ళికి తప్పకుండా వస్తాను! . . " అని గబగబా వెళ్ళి రిక్షా ఎక్కాడు రామచంద్రం.

రిక్షా వెళ్ళి పోయినా అలా చూస్తూండి పోయాడు సోంబాబు కాసేపు

తన పెళ్ళాం కూడా ఇలా చీరలు కొనమని వేధిస్తూందేమో?..

అన్ని చీరలు ఎలా కొనగలడు? .

తననెంత?. . తన జీతమెంత?.. .

రామచంద్రంలా తనూ అప్పులు పాలు కావాల్సిందేనా? .

'ఏమైనా సరే! .. తను మాత్రం పెళ్ళి చేసుకోకూడదు!.... ' తిరుగు లేని నిర్ణయం తీసుకొన్నాడు సోంబాబు.

అయినా ఈ దృశ్యాలు వెంటాడుతూ అతణ్ని భయకంపితుణ్ని చేస్తున్నాయ్!...

* * * * *

సోంబాబు భయపడినంతా జరిగిపోయింది!

"పెళ్ళొద్దు బాబోయ్!" అని నెత్తీ, నోరు కొట్టుకొని మరీ విలపించాడు సోంబాబు

కొడుకు మొర వినిపించుకో లేదా మాతృహృదయం

కొడుకు పెళ్ళి చేసేసి, వేరే కాపురం పెట్టించేసి చేతులు దులుపుకుంది తాయారు

* * * * *

సాయంత్రం ఆరు గంటలయింది!

కాలేజీ నుంచి ఉస్సూరుమని ఇంటికొచ్చే సరికి – గుమ్మంలో అప్పడాల కర్రతో అపర కాళికలా నిలబడివుంది దుర్గ

'ఇప్పుడా ఇంటి కొచ్చేది?' గుర్రుగా చూసింది దుర్గ

"పనెక్కువగా వుంది అందుకే రావటం ఆలస్యమైయింది!". మేష్టారు ముందు తప్పు చేసిన వాడిలా సంజాయిషీ చెప్పాడు సోంబాబు

వంట ఎవరు చేస్తారు?. కాలేజీ నుంచి ఇంత ఆలస్యంగా వస్తే?.. అయినా, మీరు వెళ్ళేటప్పుడు ఏం చెప్పాను? . సాయంత్రం త్వరగా తగలడండి – బజారుకెళ్ళి చీరలు కొనాలి' అని చెప్పానా?".

'ఔనన్నట్టు బుద్ధిమంతుడిలా తలాడించాడు సోంబాబు.

"నా మాటంటే మీకు లెక్క లేదన్న మాట! ... అంతేగా!?.." అప్పడాల కర్రను ఝుళిపించింది దుర్గ

'రేపు వెళ్దాం' నసిగాడు.

'చూస్తాను!. రేపు కూడా ఇలా చేస్తే ఒప్పుకోను– తెలిసిందా?"

"అలాగే!"

"వెళ్ళండి!. వంట చేయండి త్వరగా. ఆకలేస్తోంది! ... అని లోపలకు వెళ్ళడానికి

"మహిషాసుర మర్దిని"
చిత్రం: దేవు దీక్షితులు

వద్దు బాబోయ్!... పెళ్ళొద్దు!!

దారిచ్చింది దుర్గ

గబగబా వంట గదిలోకి వెళ్ళి బోరున ఏడ్చాడు సోంబాబుకి.

కొత్త కాపురం పెట్టిన ఈ నాల్రోజుల్నుంచి ఇవే బాధలు!"

ఈ బాధల్ని జీవితాంతం భరించాలంటే భయమేస్తోంది సోంబాబుకి.

ఈ బాధల్నించి విముక్తి పొందాలని సన్యాసుల్లో కలిసిపోదామనుకుంటే– ఈవిడగారు కూడా తనతో పాటే వచ్చేస్తుందట!...

ఎన్ని తిప్పలు తెచ్చావురా భగవంతుడా?

వద్దంటున్నా పెళ్ళి చేసిన తల్లిని తిట్టుకున్నాడు

నవ్వు వినిపిస్తే-తలపైకెత్తి చూశాడు సోంబాబు

వంటగది గుమ్మం దగ్గర నిలబడి హాయిగా నవ్వుతూంది దుర్గ

సోంబాబు తక్షణ ఏడుపు ఆపేసి ఆమెవైపు ఆశ్చర్యంగా చూస్తుండిపోయాడు ఎప్పుడూ సీరియస్‌గా వుండే శ్రీమతి నవ్వుతూంటే అయోమయంగా వుందతనికి!

పెళ్ళి ముహూర్తాలు పెట్టుకున్నాక పెళ్ళి చేసుకోనని గొడవ చేశారట ఎందుకని? " అడిగింది దుర్గ

"ఈ బాధలన్ని భరించలేక!" అక్కసుగా అని–

'ఈ విషయం నీకెలా తెలిసింది?" అడిగాడు సోంబాబు

పెళ్ళిలో ఎవరో అనుకుంటూంటే విన్నాను మిమ్మల్ని ఓ ఆటపట్టిద్దామని ఈ నాల్రోజుల్నుంచి నేనీ నాటకం ఆడుతున్నాను! అయినా, మీ దృష్టిలో, ఆడవాళ్ళందరూ గయ్యాళిగాను, భర్తలను బాధలు పెట్టే వాళ్ళుగాను వుంటారనుకున్నారా?

ఎవరో కొందరుంటారు!. అందరూ అలా వుంటారనుకోవటం పొరపాటు! . . అంది దుర్గ

"ఇదంతా నాటకమా?!" . నమ్మశక్యం కాలేదు సోంబాబుకి

"ఈ నాలుగ్గురోజుల్నుంచి మీరు పడుతున్న అవస్థ చూడలేక– ఈ వేళ్టితో నా నాటకానికి తెరవేశాను! . మీరెళ్ళి అలా హాల్లో కూర్చొని పేపరు చూస్తుండండి– క్షణంలో వంట. చేస్తాను! . " నవ్వుతూ అంది దుర్గ

'అయ్ బాబోయ్!.. నేనెంత అదృష్టవంతుడ్ని! . ఆనందంతో గట్టిగా అరుస్తూ దుర్గని వాటేసుకున్నాడు సోంబాబు □

ఈ రోజు నుండి నేనూ ఒక టైలర్నే: వేరే టైలర్ పనితో లేకుండా ఇంట్లోనే మిషన్‌తో చక్కగా దుస్తులు కుట్టడం పూర్తిగా నేర్పేది ఇది ఎందరికో ఉపయోగ మయిన చాలా మంచి పుస్తకం అని 7-4-86 ఉదయం వ్రాసింది. ఇంకా వేలాది ప్రజలు.పత్రికల ప్రశంసలు ప్రభుత్వా మోదన పొందినది. వివరాలకు:

జి. పున్నారావు చౌదరి (రచయిత)
మోపర్రు- 522312 తెనాలితాలూకా.